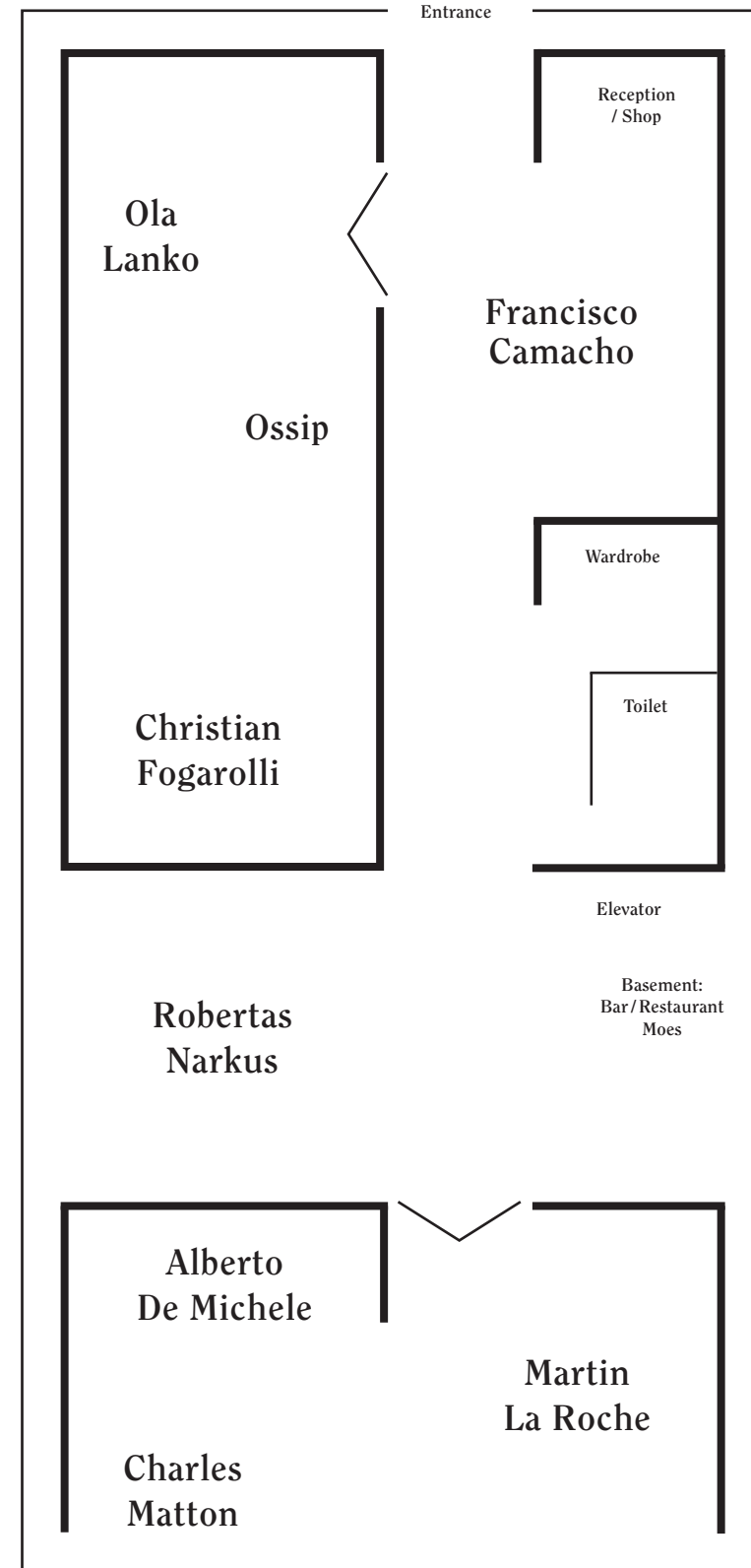

Ground Floor

2nd Floor,
Library

David
Bernstein

Publieksprogramma *Public Programme*

Spell to Spelling Spelling to Spell

Zondag 24 mei, 11.00–14.30 uur
de Appel arts centre

Workshop: Myriam Lefkowitz, *Walk, Hands, Eyes (Amsterdam)*. Aanmelden noodzakelijk
Sunday 24 May, 11–2.30 pm

Workshop: Myriam Lefkowitz, *Walk, Hands, Eyes (Amsterdam)* *Reservations only*

Zondag 24 mei–zondag 28 juni,
11.00–18.00 uur

de Appel arts centre, Library

Elke dinsdag, woensdag en zondag van
14.00–18.00 uur

Performance (verschillende mensen vertellen
verschillende verhalen): Nell Donkers,
David Bernstein, Inga Låce, Chiara Ianeselli en
Cathelijne Tiel

*Sunday 24 May–Sunday 28 June,
2–6 pm*

Tuesdays, Wednesdays, Sundays from 2 to 6 pm
*Ongoing performance (different stories by different
people): Nell Donkers, David Bernstein, Inga Låce,
Chiara Ianeselli, and Cathelijne Tiel*

Zaterdag 13 juni, 20.34–21.00 uur
de Appel arts centre

Performance: Martin La Roche,
String Too Short To Be Saved
Saturday 13 June, 8.34–9 pm

*Unfolding performance: Martin La Roche,
String Too Short To Be Saved*

Vrijdagnacht op zaterdagnacht 27 juni,
1.04–1.30 uur

de Appel arts centre

Performance: Martin La Roche,
String Too Short To Be Saved
*Night from Friday to Saturday 27 June,
1.04–1.30 am*

*Unfolding performance: Martin La Roche,
String Too Short To Be Saved*

Your Time Is Not My Time

Donderdag 21 mei,
20.00–22.00 uur, stedelijk.nl
22 mei–28 juni, deappel.nl

Online interventie: Benjamin Forster,
Reading (stedelijk.nl) en Reading (deappel.nl)
Thursday 21 May, 8–10 pm, stedelijk.nl
22 May–28 June, ongoing, deappel.nl
*Online Intervention: Benjamin Forster,
Reading (stedelijk.nl) and Reading (deappel.nl)*

Vrijdag 5 juni, 20.00–21.00 uur
de Appel arts centre

Performance: Sam Smith, *NOTES*
Friday 5 June, 8–9 pm

Performance: Sam Smith, *NOTES*

Zondag 14 juni, 13.00–18.00 uur
Filmhuis Cavia

(Van Hallstraat 52-1HG, Amsterdam)
Filmvertoning in samenwerking met Jeffrey's
Underground Cinema: Lav Diaz,
From What Is Before, 2014.
Sunday 14 June, 1–6 pm
*Film Screening in cooperation with Jeffrey's
underground cinema: Lav Diaz,
From What Is Before, 2014.*

Zondag 21 juni, 16.00–17.30 uur
Teijin Auditorium, Stedelijk Museum
Amsterdam

Lezing: Timotheus Vermeulen, Erika Balsom
en anderen. Dit rondetafelgesprek gaat in op de
invloed van condities van de (post-)digitale wereld
en hoe deze ons gedrag ten opzichte van de
waarde van authenticiteit hebben veranderd.
Sunday 21 June, 4–5.30 pm
*Lecture: Timotheus Vermeulen, Erika Balsom,
a.o. This roundtable will pivot around
the influence of the conditions of the (post-)
digital world and how they have changed our
behavior towards the value of authenticity.*

Zondag 28 juni, 17.00–18.00 uur
de Appel arts centre

Lezing: Bruno Zhu over zijn boek *Facsimile*
Sunday 28 June, 5 pm–6 pm
Reading: Bruno Zhu and his book Facsimile

Vrijdag 12 juni, 20.00 uur
Kunstverein (Gerard Doustraat 132,
1073VX, Amsterdam)
Presentatie: tentoonstellingscatalogus eindproject
Curatorial Programme
Friday 12 June, 8 pm
*Book launch: exhibition catalogue Curatorial
Programme Final Project*

Tenzij anders aangegeven is de voertaal bij alle
activiteiten Engels. Gelieve vooraf te reserveren
door een e-mail te sturen naar: reservation@deappel.nl
Bij publieksevenementen in de Appel
arts centre geldt de reguliere toegangsprijs
+ 3 Euro. Voor activiteiten op locatie bij
gastinstellingen kunnen andere entreeprijzen van
toepassing zijn. Zie hiervoor de website van de
betreffende gastinstelling.

*Unless stated otherwise, all events will take
place in English. To RSVP, please send an email to
reservation@deappel.nl. For public events the
regular entrance fee + 3 EUR applies. Other entry
prices may apply for activities at host institutions.
For this, see the host institutions' websites.*

Eindproject Curatorial Programme 2014–2015
Curatorial Programme Final Project 2014–2015

*Spell to Spelling ** Spelling to Spell*
23 mei–28 juni 2015
23 May–28 June 2015

Prins Hendrikkade 142
1011 AT Amsterdam
+31 20 6255651
www.deappel.nl

Dinsdag–Zondag, 11.00–18.00
Tuesday–Sunday, 11–6 pm

Twitter [de_appel](https://twitter.com/de_appel)
Facebook [deappelartscentre](https://www.facebook.com/deappelartscentre)
Instagram [de_appel](https://www.instagram.com/de_appel)

Curatoren *Curators*: Chiara Ianeselli, Inga Låce,
(deelnemers van het Curatorial Programme
2014–2015)
Stagiaire *Intern*: Cathelijne Tiel
Technische realisatie *Install*: Sjoerd Tim
& team; Justin Gosker
Ontwerp *Design*: Dongyoung Lee
Drukkerij *Print*: Raddraaier

Met speciale dank aan *Special thanks to*:
Alle kunstenaars *all the artists*, het team van de
Appel *all de Appel staff*, alle tutoren *all the tutors*,
Mahmoud Bakhshi, Anke Bangma, Nell Donkers,
Ingeborg Eggink, Ruta Butkute, Julia Geerlings,
Dongyoung Lee, Sylvie Matton, Galleria Mazzoli,
Rijksakademie van beeldende kunsten, Joanna
Ebenstein, Laurens de Rooy, Henri Sandront,
Britte Sloothaak, Tropen Museum, Afrika
Museum, Museum Volkenkunde, Wiels

Over het Curatorial Programme:
Sinds 1994 organiseert de Appel arts centre het
Curatorial Programme. Dit programma biedt
jonge, internationale tentoonstellingsmakers een
scala aan praktische ervaringen en vaardigheden
waarmee zij hun professionele carrière verder
kunnen ontwikkelen. Het programma duurt
10 maanden en sluit ieder jaar af met een
gezamenlijk eindproject dat door de deelnemers
wordt ontwikkeld. Het eindproject van het
Curatorial Programme 2014–2015 is tot stand
gekomen met steun van: Fonds 21, Ammodo
en het VSB Fonds. De Appel arts centre wordt
structureel ondersteund door het Ministerie
van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en de
Gemeente Amsterdam.

© de kunstenaars, de curatoren en de Appel
arts centre

About the Curatorial Programme:
*Initiated in 1994 as an in-house international
training trajectory for young curators, the
Curatorial Programme of de Appel arts centre
offers its participants hands-on experiences and
skills for the further development of their
professional career. Each year the programme
culminates with the collective development of
a final project at de Appel arts centre. The final
project of the Curatorial Programme 2014–2015
it made possible by Fonds 21, Ammodo and VSB
Fonds. De Appel arts centre receives structural
funding from the Ministry of Education, Culture
and Science, and the municipality of Amsterdam.*
© *the artists, curators and de Appel arts centre*

CURATORIAL DE APPEL
PROGRAMME ARTS CENTRE

FONDS 21 A M
D O M VSBfonds
iedereen doet mee

Curatorial Programme Final Project

Het Curatorial Programme 2014–2015 presenteert twee tentoonstellingen: *Spell to Spelling* ** *Spelling to Spell* en *Your Time Is Not My Time*. Beide tentoonstellingen vinden plaats in de Appel arts centre.

Spell to Spelling * * Spelling to Spell

Ground Floor

Spell to Spelling ** *Spelling to Spell* gaat in op de linguïstische en associatieve verbanden tussen de begrippen “spell” (een spreuk of betovering) en “spelling” (het spellen). De tentoonstelling verkent verschillende facetten en rituelen rondom de vrijwillige, onvrijwillige en verloren herinnering van de auteur, de bezoeker en het kunstwerk.

Het idee voor de tentoonstelling kwam tot stand tijdens atelierbezoeken en gesprekken met kunstenaars. Hier ontdekten wij, deelnemers van het Curatorial Programme, een gemeenschappelijke fascinatie en belangstelling voor de verhalen, geschiedenissen, referenties en *biografieën* van de kunstwerken. We vroegen ons tegelijkertijd af hoe deze overvloed aan informatie vertaald en overgebracht zou kunnen worden naar een tentoonstelling. Of zou het beter zijn de ervaring geheel aan de kijker over te laten? In de tentoonstelling is uiteindelijk een constante spanning te vinden tussen het uitleggen en laten zien van het kunstwerk, waarbij de betekenis van het werk vaak verborgen zit in korte notities. Wat gebeurt er wanneer de werken vergezeld gaan van een parallel en obscuur narratief dat de informatie volledig maskeert? Heeft het gevolgen voor de gebruikelijke relaties en gedragingen in de tentoonstellingsruimte?

Spell to Spelling ** *Spelling to Spell* duidt de kunstwerken op verschillende manieren. Het verhaal begint reeds vóór de opening van de tentoonstelling met *A Day in the Life of Thomas*, een serie performances, filmvertoningen en lezingen in het Stedelijk Museum Amsterdam (17 mei). Veel van de kunstwerken in de

tentoonstelling werden speciaal in opdracht van de curatoren gemaakt. Zo brengt kunstenaar Martin La Roche dag en nacht verschillende objecten en beelden voor het voetlicht in performances die zich langzaam ontvouwen. Het werk van David Bernstein bevindt zich, vergezeld van allerlei boeken en verhalen, in de bibliotheek. De sculpturen van Francisco Camacho kun je enkel vinden door naar een gids te luisteren. Myriam Lefkowitz reikt ‘instrumenten’ aan, die een verhoogde perceptie mogelijk maken.

The Curatorial Programme 2014–2015 presents two exhibitions: Spell to Spelling ↔ Spelling to Spell and Your Time Is Not My Time. Both exhibitions take place at de Appel arts centre.

Spell to Spelling ↔ Spelling to Spell *emerges in the spaces between the linguistic and associative relations of the notions of the spell and the spelling. The exhibition investigates various facets and rituals dealing with voluntary, involuntary and removed memory of the author, the visitors and the artworks themselves. It came into being as a common fascination and curiosity over the stories, histories, references and biographies of the artworks that we, participants of the Curatorial Programme, discovered during studio visits and conversations with artists. Meanwhile a question arose whether and how this abundance of information can be transferred and translated to the viewer within an exhibition space. Or should perhaps the entire discovery be left up to the viewer? A tension between telling and showing repeatedly appears in relation to the artworks where the meaning of the works is often hidden behind short annotations. Would a parallel and non-explanatory narrative or hiding the information entirely change the usual relationships and behaviours in the exhibition space?*

Spell to Spelling ↔ Spelling to Spell *does the telling through text, and tries out several ways of disclosing what is inside the works as well. It starts already before it is opened, with a journey of performances, screenings and talks A Day in the Life of Thomas in the Stedelijk Museum Amsterdam on May 17. Most of the works are commissioned for the exhibition. The artist Martin La Roche brings the objects and images to light during different times of the day and night in his unfolding performances. David Bernstein’s work is hosted by the library accompanied with stories and books. Francisco Camacho’s sculptures need to be looked for while listening to a guide. Myriam Lefkowitz can equip you with tools for an aggravated perception.*

David Bernstein ^(US/EU)

Se non è vero, è ben trovato, 2014–2015, storytelling performances, teak wood, steel, iron *Se non è vero, è ben trovato*, 2015, storytelling performances, padauk wood, brass, *Se non è vero, è ben trovato*, 2015, storytelling performances, chromed steel, stone In de bibliotheek van de Appel arts centre zijn verschillende objecten van David Bernstein te vinden. De objecten genereren verhalen die door de kunstenaar en door de bibliothecaris van de Appel met bezoekers worden gedeeld. Bernsteins verhalen bevatten van alles, van goed opgeslagen herinneringen en plotselinge openbaringen tot persoonlijke ervaringen en directe associaties.

Dit werk wordt genereus ondersteund door de Van Eyck (Maastricht) en het Mondriaan Fonds.

David Bernstein presents objects that inhabit the library of de Appel arts centre and trigger stories that the artist himself and the librarian disclose to the visitors. The title, Se non è vero, è ben trovato translates to: Even if it’s not true, it’s well found. In Bernstein’s stories we find everything from personal memories, sudden revelations, humorous experiences and immediate associations.

This work is kindly supported by the Van Eyck (Maastricht) and the Mondriaan Fund.

Francisco Camacho ^(CO)

Form of Ideas Guided Tour, 2015, installation, audioguide Francisco Camacho denkt na over de manieren waarop sculpturen in een ruimte kunnen worden aangetroffen en waargenomen. Zij kunnen zich camoufleren of zelfs verstoppert. Hier verwijst Camacho naar een aloude geheugentechniek die veelal gebruikt werd om toespraken of verhalen te onthouden. In deze techniek worden *loci* (plaatsen) gekoppeld aan de kunst van het onthouden: door objecten op fantasierijke wijze in verschillende kamers van een gebouw te plaatsen wordt opgeslagen informatie aangesproken en uit het onderbewuste gelicht. Je begint dus met het ‘plaatsen’ van de objecten in een gebouw en ‘loopt’ daarna door het gebouw op zoek naar de

objecten die elk een specifiek onderdeel van de toespraak bevatten.

Francisco Camacho thinks about ways sculptures can be encountered and perceived in space. They might be camouflaging or even hiding. In his work at de Appel arts centre, Camacho is referring to an ancient memory technique, the method of loci (places) associated with the art of memory, where the imaginative placement of the objects in the different rooms of the building would trigger stored information, which was often used to memorize a speech or a story. A person would first ‘place’ objects in a building and then ‘walk’ through it, looking for the objects that would recall the necessary parts of the speech.

Alberto De Michele ^(IT)

Sale Purchase and Steal Agreement, 2015, print, 29.7 x 21 cm Alberto De Michele’s werk stelt vragen bij de wens iets te bezitten. Het brengt de zichtbaarheid en blindheid van de kunstwereld die door verzamelaars en instellingen in stand word gehouden, voor het voetlicht. Met hun in depots en achter gesloten deuren bewaarde kunst belichamen zij in essentie de onzichtbaarheid ervan. De kunstenaar stelt hier een contract voor, waarin getekend wordt voor de diefstal van datzelfde contract. Zo worden de koper en de aankoop voor altijd met elkaar verbonden met de sporen van inkt.

Alberto De Michele’s work challenges the desire of possession, disclosing the visibility and the blindness of the art world, collectors and institutions that in endless storages hold the very essence of invisibility. A contract where a potential stealing of it by the artist is inscribed can be signed, forever bounding the buyer and the bought with the trace of the ink.

Christian Fogarolli ^(IT)

Remember, 2015, archive photos, lens, 40 x 255 cm *Repeat*, 2015, archive photos, lens, 40 x 255 cm, *Rework*, 2015, archive photos, lens, 40 x 160 cm, *74 in one*, 2015, pigment print on cotton paper *Hahnemühle*, 12.7 x 16 cm

Phantom des Faserverlaufes im menschlichen Gehirn und Rückenmark (Phantom of the course of the nerve fibers in the human brain and the spinal cord), F. Büchi, before 1885, metal wires, wood, plastic, 130 x 80 x 51 x 51 cm Courtesy Museum Vrolik In deze serie verwondert Christian Fogarolli zich over ‘het niet weten’. Wijdverspreide beelden uit West-Java zijn te zien naast foto’s van mensen met geheugenverlies, terwijl in het midden van de kamer een hersenmodel een dans van geesten leidt. Het werk stelt de vraag: wie of wat zien we hier? De installatie werd gerealiseerd in nauwe samenwerking met Museum Vrolik en het Tropen Museum, Afrika Museum en Museum Volkenkunde.

Christian Fogarolli’s series show astonishment for incertitude: dispersed statues from West Java are aligned with photographs of humans affected by amnesia, whereas the model of the brain in the middle of the room choreographs the dance of the minds. A question arises: whom do we see here? Fogarolli’s research has been carried out in close collaboration with the Museum Vrolik and Tropen Museum, Afrika Museum and Museum Volkenkunde.

Martin La Roche ^(CL)

String Too Short To Be Saved, 2015, unfolding performances and installation Twee collecties, in kratten opgeborgen, zijn door omstandigheden lange tijd vergeten geweest: het *Archive of the Planet*, samengesteld tussen 1910 en 1930 door de Franse bankier Albert Kahn, en een collectie alledaagse objecten van de Italiaanse-Braziliaanse architect Lina Bo Bardi uit de jaren zestig. Terwijl de objecten en beelden uit de kratten na vele jaren weer het daglicht zien, vraagt Martin La Roche zich af of deze vorm van verzamelen nog steeds relevant is. Dit werk wordt genereus ondersteund door de Van Eyck (Maastricht).

Two collections have been folded into crates and forgotten for many years due to different circumstances: The Archive of the Planet gathered by French banker Albert Kahn between 1910 and 1930, and the collection of everyday objects by Italian-Brazilian architect Lina Bo Bardi in the 1960s. Is this way of collecting still relevant?

Martin La Roche asks, while physically unfolding objects and images from the boxes.

This work has been kindly supported by the Van Eyck (Maastricht).

Ola Lanko ^(UA)

Sentinels of the Multiverse, 2015, souvenir dolls, drawings of exotic birds, pieces of wooden furniture, prosthetic eyes and stuffed animal In haar installatie mengt Ola Lanko souvenirpoppen in klederdracht met kaartjes van voetafdrukken van uitgestorven vogels. Deze kaarten werden van 1950 tot 1980 door Belgische bedrijven gebruikt als reclame voor hun producten. Wanneer alle papieren omslagen van de chocoladerepen teruggestuurd werden naar het bedrijf, kreeg de verzamelaar de kaarten cadeau. Lanko creëert een multiversum van horizons en stelt zo vragen bij de verstandhouding en de broze relatie tussen associatieve identiteiten.

In her installation Ola Lanko mingles souvenir dolls dressed in national costumes with the prints of extinct birds from chocolate card collections. These cards were used by companies in Belgium from 1950 until 1980 to advertise their products and could be acquired when the entire set of chocolate wraps was returned. Creating a multiverse of horizons Lanko questions the fragile relationship and understanding between associated identities.

Myriam Lefkowitz ^(FR)

Walk, Hands, Eyes (Amsterdam), 2015, workshop on 24 May *Walk, Hands, Eyes (a city)* is een opmerkelijke ervaring waarin het wandelen, zien en aanraken in een stad samenkomt in de relatie tussen één toeschouwer en één gids. Wat bedoelen we met waarneming? Wat is een opmerkelijke actie? Op zondag 24 mei geeft Lefkowitz een eendaagse workshop in Amsterdam met de bedoeling de deelnemers uit te rusten met een verhoogde zintuigelijke sensitiviteit in het waarnemen van ‘het zelf’ en de omgeving.

Walk, Hands, Eyes (a city) is a perceptive experience weaving a specific relation between walking, seeing and touching in a city happening

between one viewer and one guide. What is it that we call perceiving? What is the content of a perceptive act? In Amsterdam on Sunday 24 May, Lefkowitz gives a one-day workshop that aims to equip the participants with increased sensorial attentions in the perception of the self and the surrounding environment.

Charles Matton ^(FR)

Project of a Rhinoceros Sculpture Studio in the Coudray-Montceaux Garden, 1978, pencil on paper Naar aanleiding van zijn film *Dead Star* uit 1999 schreef Charles Matton: *“Ik ben bang dat dingen in het donker kunnen veranderen.”* De Franse kunstenaar begon in 1985 met het creëren van miniatuurwerelden. Zijn doel was, zo vertelt zijn weduwe, om “dieper in de realiteit te duiken [...] Omschreven, verstrikt – alsof we er niet zijn – wordt alles gepresenteerd met een heldere objectiviteit waar geen illusie bestaat over grenzen en paradoxen. Het object zelf kan slechts ontstaan vanuit de nauwkeurige opstapeling van bakstenen, vanuit het sijn, vanuit haarscheurtjes, vanuit een hoop vuilnis of gips – in deze zorgvuldige en weidse inventaris, is de minste en geringste verhaallijn met realiteit beladen en brengt de kleinste vergissing de hele geconstrueerde illusie in gevaar.” (Sylvie Matton, *Enclosures*, Flammarion, Parijs 2010)

In the script of his 1999 film Dead Star Charles Matton wrote: “I’m afraid things might change in the dark”. The French artist started creating his miniaturized worlds in 1985. His goal was, as described by his widow, to “delve deeper into the stuff of reality [...] Circumscribed, ensnared - as if in our absence - everything is presented with a lucid objectivity that harbors no illusion as to its limits and paradoxes. The object itself can only emerge from the exactitude of bricks in a wall, from the seepage, from the hairline cracks, from a heap of rubble or plaster - from this painstaking protracted inventory in which the flimsiest storyline is laden with reality, in which the most minor misstep would jeopardize the illusion of the whole construct.” (Sylvie Matton, Enclosures, Flammarion, Paris 2010)

Robertas Narkus ^(LT)

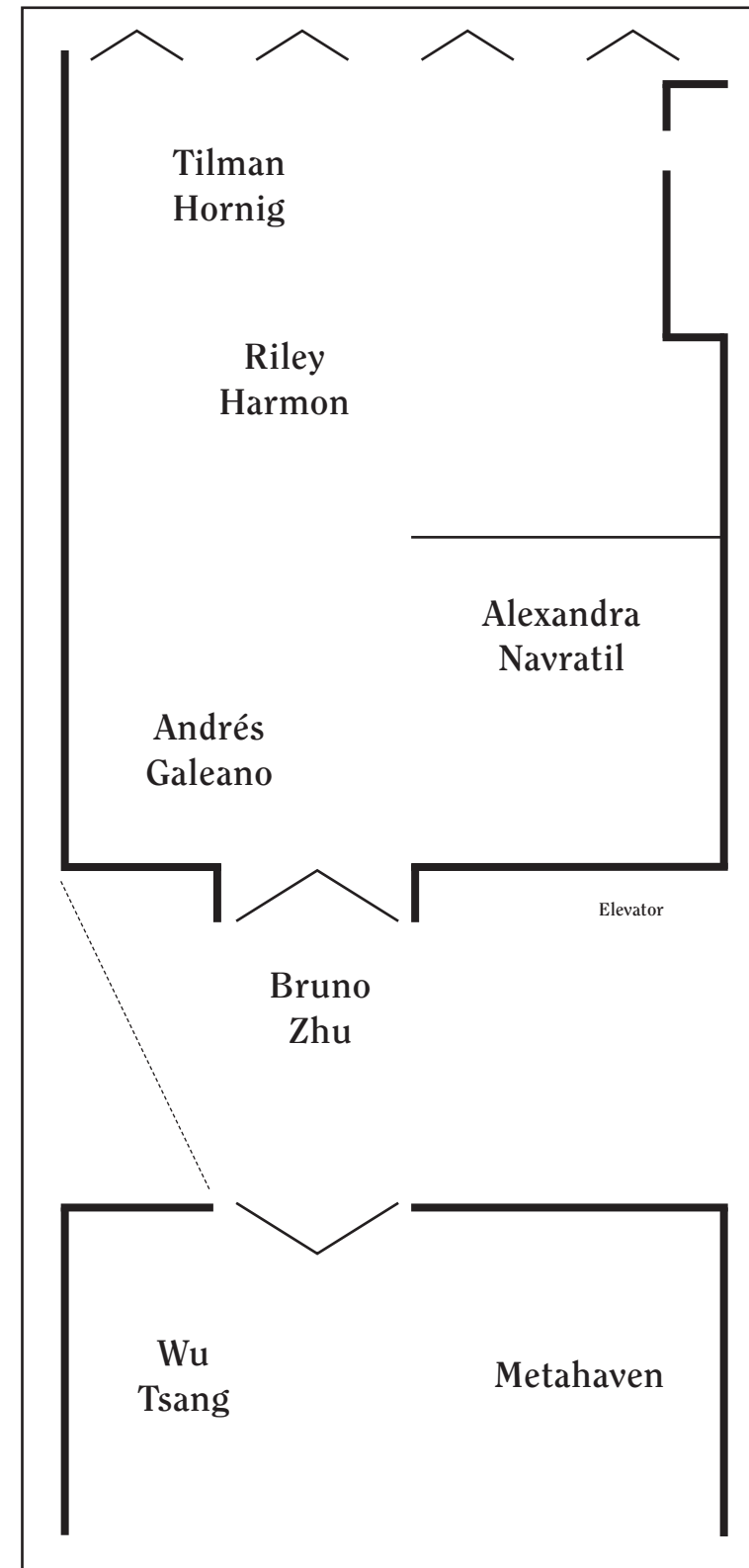
TNRLRNT Myriad (Tuna Roll or a Nut) edition, 2015, mixed media Het werk van Robertas Narkus legt ons een hoogst hypothetisch scenario voor. Door verschillende materialen in een paraplu samen te brengen, creëert de kunstenaar een object – tot op heden het nieuwste en grootste in de serie *Tuna Roll or a Nut*. De serie omvat een modulaire, op instructies gebaseerde edities die worden gecreëerd op basis van experimentele bouwkunde. *TNRLRNT* ontwikkelt en evolueert zich met elke nieuwe editie of generatie, waarmee het ontwikkelingsprocessen nabootst. Het object in de tentoonstellingsruimte wordt ondersteund door de app *TNRLRNT Myriad*.

Robertas Narkus’ piece offers us a highly hypothetical scenario. By weaving and layering different materials within an umbrella he creates an object from the Tuna Roll or a Nut (TNRLRNT) series. This series consists of a modular, instruction-based editions of objects made from the perspective of experimental engineering. TNRLRNT is evolving and gaining new properties with every edition mimicking the evolution process in general. The object in the exhibition space is supported by the application TNRLRNT Myriad.

Ossip ^(NL)

Z Y N N, 2014, iron wire, cardboard, print, 43 x 61 x 13 cm De oorspronkelijke beelden die Ossip voor zijn kunstwerken koos zijn volgens de kunstenaar allesbehalve waardevol. Interessanter, zo stelt hij, zijn de metamorfose en het nieuwe leven dat hij als kunstenaar schenkt. Hij ondertekent het werk in een onbekende Germaanse taal. Waar komen de letters vandaan?

The origin of images chosen by Ossip for his artworks has no value according to the artist. More interesting, he finds, is their metamorphosis and the new life he as an artist donates. He signs it with letters at the bottom of the image in what appears to be an unknown language with German features. Where does it come from?

Your Time Is Not My Time

Donderdag 21 mei,
20.00 – 22.00 uur, stedelijk.nl
22 mei – 28 juni, deappel.nl
Online interventie: Benjamin Forster,
Reading (stedelijk.nl) en Reading (deappel.nl)
Thursday 21 May, 8–10 pm, stedelijk.nl
22 May–28 June, ongoing, deappel.nl
Online Intervention: Benjamin Forster,
Reading (stedelijk.nl) and Reading (deappel.nl)

Vrijdag 5 juni, 20.00 – 21.00 uur
de Appel arts centre
Performance: Sam Smith, *NOTES*
Friday 5 June, 8–9 pm
Performance: Sam Smith, *NOTES*

Zondag 14 juni, 13.00 – 18.00 uur
Filmhuis Cavia
(Van Hallstraat 52-IHG, Amsterdam)
Filmvertoning in samenwerking met Jeffrey's
Underground Cinema: Lav Diaz,
From *What Is Before*, 2014.
Sunday 14 June, 1–6 pm
Film Screening in cooperation with Jeffrey's
underground cinema: Lav Diaz,
From *What Is Before*, 2014.

Zondag 21 juni, 16.00 – 17.30 uur
Teijin Auditorium, Stedelijk Museum
Amsterdam
Lezing: Timotheus Vermeulen, Erika Balsom
en anderen. Dit rondetafelgesprek gaat in op de
invloed van condities van de (post-)digitale wereld
en hoe deze ons gedrag ten opzichte van de
waarde van authenticiteit hebben veranderd.
Sunday 21 June, 4–5.30 pm
Lecture: Timotheus Vermeulen, Erika Balsom,
and more. This roundtable will pivot around
the influence of the conditions of the the (post-)
digital world and how they have changed our
behavior towards the value of authenticity.

Zondag 28 juni, 17.00 – 18.00 uur
de Appel arts centre
Lezing: Bruno Zhu over zijn boek *Facsimile*
Sunday 28 June, 5 pm–6 pm
Reading: Bruno Zhu and his book *Facsimile*

Spell to Spelling Spelling to Spell

Zondag 24 mei, 11.00 – 14.30 uur
de Appel arts centre
Workshop: Myriam Lefkowitz, *Walk, Hands, Eyes*
(Amsterdam). Aanmelden noodzakelijk
Sunday 24 May, 11–2.30 pm
Workshop: Myriam Lefkowitz, *Walk, Hands, Eyes*
(Amsterdam). *Reservations only*

Zondag 24 mei – zondag 28 juni,
11.00 – 18.00 uur
de Appel arts centre, Library
Elke dinsdag, woensdag en zondag van
14.00 – 18.00 uur
Performance (verschillende mensen vertellen
verschillende verhalen): Nell Donkers,
David Bernstein, Inga Lāce, Chiara Ianeselli
en Cathelijne Tiel
Sunday 24 May–Sunday 28 June,
2–6 pm
Tuesdays, Wednesdays, Sundays from 2 to 6 pm
Ongoing performance (different stories by different
people): Nell Donkers, David Bernstein, Inga Lāce,
Chiara Ianeselli, and Cathelijne Tiel

Zaterdag 13 juni, 20.34 – 21.00 uur
de Appel arts centre
Performance: Martin La Roche,
String too short to be saved
Saturday 13 June, 8.34–9 pm
Unfolding performance: Martin La Roche,
String too short to be saved

Vrijdagnacht op zaterdagnacht 27 juni,
1.04 – 1.30 uur
de Appel arts centre
Performance: Martin La Roche,
String Too Short To Be Saved
Night from Friday to Saturday 27 June,
1.04–1.30 am
Unfolding performance: Martin La Roche,
String Too Short To Be Saved

Vrijdag 12 juni, 20.00 uur
Kunstverein (Gerard Doustraat 132,
1073VX, Amsterdam)
Presentatie: tentoonstellingscatalogus eindproject
Curatorial Programme
Friday 12 June, 8 pm
Book launch: exhibition catalogue *Curatorial*
Programme Final Project

Tenzij anders aangegeven is de voertaal bij alle
activiteiten Engels. Gelieve vooraf te reserveren
door een e-mail te sturen naar: reservation@deappel.nl
Bij publieksevenementen in de Appel
arts centre geldt de reguliere toegangsprijs
+ 3 Euro. Voor activiteiten op locatie bij
gastinstellingen kunnen andere entreprijzen van
toepassing zijn. Zie hiervoor de website van de
betreffende gastinstelling.
Unless stated otherwise, all events will take
place in English. To RSVP, please send an email to
reservation@deappel.nl. *For public events the*
regular entrance fee + 3 EUR applies. Other entry
prices may apply for activities at host institutions.
For this, see the host institutions' websites.

Eindproject Curatorial Programme 2014–2015
Curatorial Programme Final Project 2014–2015

Your Time Is Not My Time
23 mei – 28 juni 2015
23 May–28 June 2015

Prins Hendrikkade 142
1011 AT Amsterdam
+31 20 6255651
www.deappel.nl

Dinsdag–Zondag, 11.00 – 18.00
Tuesday–Sunday, 11–6 pm

Twitter [de_appel](https://twitter.com/de_appel)
Facebook [deappelartscentre](https://www.facebook.com/deappelartscentre)
Instagram [de_appel](https://www.instagram.com/de_appel)

Curatoren *Curators*: Barbara Cueto,
Bas Hendriks, Lian Ladia (deelnemers van
het Curatorial Programme 2014–2015)
Stagiaire *Intern*: Cathelijne Tiel
Technische realisatie *Install*: Sjoerd Tim
& team; Justin Gosker
Ontwerp *Design*: Dongyoung Lee
Drukkerij *Print*: Raddraaier

Met speciale dank aan *Special thanks to*:
Alle kunstenaars *all the artists*, het team van
de Appel *all de Appel staff*, alle tutoren *all*
the tutors, Clifton Benevento Gallery, Elodie
Evers, Filmhuis Cavia, Olga Hammermeister,
Kunsthalle Düsseldorf, Dongyoung Lee,
Galerie Gebr. Lehmann, Mondriaan Fund,
Sine Olivia Pilipinas & Hazel Orenco,
Henri Sandront, Britte Sloothaak.

Over het Curatorial Programme:
Sinds 1994 organiseert de Appel arts centre het
Curatorial Programme. Dit programma biedt
jonge, internationale tentoonstellersmakers een
scala aan praktische ervaringen en vaardigheden
waarmee zij hun professionele carrière verder
kunnen ontwikkelen. Het programma duurt
10 maanden en sluit ieder jaar af met een
gezamenlijk eindproject dat door de deelnemers
wordt ontwikkeld. Het eindproject van het
Curatorial Programme 2014–2015 is tot stand
gekomen met steun van: Fonds 21, Ammodo
en het VSB Fonds. De Appel arts centre wordt
structureel ondersteund door het Ministerie
van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en de
Gemeente Amsterdam.
© de kunstenaars, de curatoren en de Appel
arts centre

About the Curatorial Programme:
Initiated in 1994 as an in-house international
training trajectory for young curators, the
Curatorial Programme of de Appel arts centre
offers its participants hands-on experiences and
skills for the further development of their
professional career. Each year the programme
culminates with the collective development of
a final project at de Appel arts centre. The final
project of the Curatorial Programme 2014–2015
it made possible by Fonds 21, Ammodo and VSB
Fonds. De Appel arts centre receives structural
funding from the Ministry of Education, Culture
and Science, and the municipality of Amsterdam.
© *the artists, curators and de Appel arts centre*

CURATORIAL DE APPEL
PROGRAMME ARTS CENTRE

FONDS 21 A M D M VSBfonds
iedereen doet mee

Curatorial Programme Final Project

Het Curatorial Programme 2014–2015 presenteert twee tentoonstellingen: *Spell to Spelling* en *Spelling to Spell* en *Your Time Is Not My Time*. Beide tentoonstellingen vinden plaats in de Appel arts centre.

Your Time Is Not My Time

1st Floor

Your Time Is Not My Time verkent de manieren waarop de huidige hypercirculatie en overconsumptie van beelden nieuwe perceptie- en gedragsvormen voortbrengen: we kopiëren, mixen, delen en circuleren. Wij zijn producenten van data geworden, en circulatie opereert onderhand als een op zichzelf staande valuta. Terwijl de grenzen tussen publiek en producent steeds verder vervagen en het idee van auteurschap wordt opgerekt (of soms zelfs ophoudt te bestaan), verkent en articuleert *Your Time Is Not My Time* verschillende posities. Tegen de achtergrond van een nieuw soort 'visualiteit', vormen liefde en uitputting (hier opgevat in termen van 'empathische economie' en 'interface') een alternatieve beeldeconomie. De tentoonstelling stelt, als ware het een *playlist*, op maat gemaakte vormen van cognitie en perceptie voor.

In plaats van bang te zijn om iets te missen, of te verzanden in de strijd tussen passiviteit en overstimulatie, brengt de tentoonstelling de verschuivende kaders in kaart. Met een divers programma reflecteert de tentoonstelling op de hypercirculatie van data en beelden. Dit programma omvat niet alleen een tentoonstelling in de Appel arts centre, maar ook een online interventie door Benjamin Forster, een catalogustekst door Keren Cytter, een performance van Sam Smith over *apparatus* en cinema, een filmvertoning over sculpturale tijd door Lav Diaz (in Filmhuis Cavia) en een livestream van discursieve evenementen waarin onder meer Timotheus Vermeulen en Erika Balsom spreken over onderwerpen als empathische economie en authenticiteit in het postdigitale tijdperk.

The Curatorial Programme 2014-2015 presents two exhibitions: *Spell to Spelling* ** *Spelling to Spell* and *Your Time Is Not My Time*. Both exhibitions take place at de Appel arts centre.

Your Time Is Not My Time deals with how the hypercirculation and overconsumption of images has generated new ways of perceiving and behaving: we copy, remix, share, and disseminate. We are producers of data, and circulation has become a currency itself. A scope of dispositions is articulated as the boundaries between audience and producer blur, and the notion of authorship continues to expand, while at the same time, ceases to exist. Following the scheme of a playlist, Your Time Is Not My Time elaborates a custom-fit mode of cognition and perception triggered by new conditions of visuality, where love (empathic economy) and depletion (interface) shape an alternative visual economy.

Rather than experiencing the ‘fear of missing out’ and the struggle between passivity and overstimulation, Your Time Is Not My Time embraces the shift in paradigm. The exhibition aims to tackle the hypercirculation of data and images with a diverse range of programming: aside from the exhibition at de Appel arts centre, the programme includes an online intervention by Benjamin Forster, a text by Keren Cytter for the catalogue, a performance with Sam Smith on the apparatus and cinema, a film screening on sculpting time by Lav Diaz at Filmhuis Cavia and livestreamed discursive events on our empathic economy and post-digital shape of authenticity, with lectures by Timotheus Vermeulen and Erika Balsom.

Keren Cytter (IL)

Something Went Wrong, 2014, text published in the exhibition catalogue
Keren Cytter experimenteert in dit werk met verschillende verhaalvormen. In haar tekst zijn werkelijkheid en fictie niet van elkaar te onderscheiden en legt zij visuele structuren van perceptie en linguïstiek bloot. In het werk, dat zowel absurdistisch als ontroerend is, navigeert Cytter door het banale, repetitieve karakter van ons alledaagse leven dat we leven via mobiele telefoons, camera’s en e-mails.

Experimenting in modes of storytelling, Keren Cytter’s text fuses reality and fiction, revealing perception and linguistics as visual structures. Both absurdist and poignant, Cytter navigates her way around the daily and mundane repetitive nature of our ordinary contemporary life bound by camera’s, phones and emails.

Lav Diaz (PH)

From What Is Before, 2014, film screened at Filmhuis Cavia, June 14, 1 pm, 338 min.
From What Is Before is de nieuwe film van Lav Diaz. Het is een beeld dat weergeeft wat verloren ging – en hetgeen werd gedood – in de jaren voorafgaand aan de staat van beleg in de Filippijnen die in 1972 door dictator Ferdinand Marcos werd uitgeroepen. De films van Lav Diaz laten zien hoeveel anderen eigenlijk weglaten. De veelkleurige schoonheid en moralistische complexiteit van de films worden gecombineerd met een overweldigende lengte, die de narratieve tijdsduur in cinema uitdaagt. De filmvertoning vindt plaats in Filmhuis Cavia op 14 juni en wordt geïntroduceerd door curator Jeffrey Babcock van Jeffrey’s Underground Cinema.

From What Is Before is Lav Diaz’ new film. It is a picture of what was lost – and what was killed – in the years leading up to dictator Ferdinand Marcos’ 1972 declaration of martial law in the Philippines. At their best, Lav Diaz’s films reveal just how much others leave out. Their protean beauty and moral complexities are matched by heroic running times challenging the narrative of time in the language of cinema. The film screening takes place at Filmhuis Cavia on June 14 and is co-presented with Jeffrey’s Underground Cinema with an introduction by alternative film curator, Jeffrey Babcock.

Benjamin Forster (AU)

Reading(deappel.nl); Reading(stedelijk.nl), 2015, online performance and intervention at deappel.nl and stedelijk.nl
Benjamin Forsters online interventie op de websites van de Appel arts centre en het Stedelijk Museum bestaat uit een terugkerende *fade-in/fade-out* van woorden. Op basis van een algoritme dat tekstfragmenten selecteert, benadrukt het werk de snelheid van online beweging en dwingt het de kijker om af te remmen. Met het stille tempo vestigt het werk bovendien de aandacht op aspecten van hypertextualiteit, en creëert het een poëzievorm dat van nature vormgegeven wordt door en bestaat binnen de online omgeving. Geïnspireerd door de poëtische algoritmen

van Jackson Mac Low, bevraagt het werk niet alleen de relatie tussen website en fysieke tentoonstellingsruimte, maar ook tussen tekst en kunstwerk.

Benjamin Forster’s online intervention at both the website of de Appel arts centre and the Stedelijk Museum unravels a recurring fade in/ out of words. Based on an algorithm that selects snippets of text, the work emphasizes the speed of online movement, forging the viewer to slow down. Through its tacit pace, it draws attention to aspects of hypertextuality, amassing to a form of poetry innate to the online environment. Inspired by Jackson Mac Low’s poetic algorithms, the work rouses the user to consider the relationship of the website to the physical site of the gallery, as well as the relationship of text to artwork.

Andrés Galeano (SP)

10152349207537690_1377992960_n, 2015, digital photo installation
Andrés Galeano vroeg een voormalige geliefde om een foto die de essentie van hun relatie zou vatten. In een poging de foto te begrijpen, publiceerde de kunstenaar deze op Google Images. Hierop ontving hij 791 beelden die vergelijkbaar zijn met de foto die hij met zijn linker wijsvinger had genomen, een zonnestraal, blauwe lucht, slierten wolken. Facebook gaf de foto de naam *10537150_10152349207537690_1377992960_n.jpeg* en comprimeerde het tot 20 KB. De foto werd eind juni of begin juli in Berlijn genomen. Het beeld geeft een afscheid, een post-romance, een overleving weer.

Andrés Galeano asked for a photo from a former romantic partner which evidently summarized the essence of their relationship. In an attempt to understand this photo, he uploaded it to Google Images, where he received 791 images that are similar to the photo he had taken with his left index finger, a beam of sunlight, blue sky, wisps of clouds. Facebook renamed the photo 10537150_10152349207537690_1377992960_n.jpeg and compressed it to 20 KB. It was a photo captured in Berlin at the end of June, or beginning of July. It is a farewell-image, a post-romance image, a surviving-image.

Riley Harmon (US)

A Method For Blue Logic, 2014, HD video, 15 min. loop
Riley Harmon werkte eerder met een bijna Brechtiaanse benadering met theater, video en film, waarin hij het raamwerk waarin we beelden beschouwen blootlegde. Door bepaalde elementen te doorbreken, zoals het blauwe scherm, karaktervertelling en een gemeenschappelijk (in online chatrooms) geschreven script, laat Harmon zien hoe we beelden verwerken, van de apparatuur tot het filmdecor in het post-digitale tijdperk.

Riley Harmon has previously worked on theater, video and film, creating an almost Brechtian approach in exposing the framework of how we view images. Breaking down elements such as the blue screen, character narration and a crowd-sourced script (from online chat rooms), Harmon peels our understanding of how we process images from the apparatus, to the film set within a post-digital framework.

Tilman Hornig (DE)

GlassBook, 2014, in sizes 28, 33 & 38 cm. portable and applied sculpture
GlassBook richt zich op de dubbele aard van het digitale medium: enerzijds de kant van kortstondige informatie en anderzijds de materiele kant van de computer, met doorzichtige glazen laptops. Deze laptops worden teruggebracht tot pure materialiteit, verstoken van de functie van informatieoverdracht. Tegelijkertijd verwijst het gebruik van glas naar de onzichtbaarheid en abstractie van de digitale inhoud.

GlassBook focuses on the double nature of the digital medium – the ephemeral information side and the material aspect of a computer with the transparent laptops made of glass. They are computers reduced to pure materiality, devoid of their function of transferring information; the use of glass, at the same time, refers to the invisibility and immateriality of digital content.

Metahaven (NL)

City Rising, 2014, video, 10 min.
Metahaven’s *City Rising* is een hommage aan *New Babylon* (1959–1974), een utopisch architectuurproject van Constant Nieuwenhuys. *New Babylon* stelt een alternatieve, volledig geautomatiseerde maatschappij voor waarin menselijke arbeid verbodigd is geworden. Met *City Rising* overkomt Metahaven de levensomstandigheden, werk en intimiteit in het neoliberale tijdperk. Met de architectonische modellen van Constants *New Babylon* op de achtergrond, is Metahaven van mening dat werk door constante genetwerkte communicatie in alle facetten van ons leven is doorgedrongen. Uiteindelijk is liefde het meest bindende contract, gebaseerd op wederzijds schuld.

Metahaven’s City Rising is an homage to Constant Nieuwenhuys’s New Babylon, a utopian architectural project designed between 1959 and 1974, based on the idea of an alternative, fully automated society in which human labour has become unnecessary. The video is an exploration of the conditions of life, work, and intimacy under neoliberalism. City Rising uses the architectural models of Constant’s New Babylon as its backdrop, while proposing that through constant networked communication and the integration of work into every part of life, love is the most binding contract founded on mutual debt.

Alexandra Navratil (CH)

Resurrections, 2014, HD video, b&w/sound, 6.36 min.
In de video *Resurrections* staat het filmcomponent zilvergelatine centraal, een stof die uit ontbonden runderbeenderen bestaat, hetgeen ironisch genoeg het ontstaan van beelden en het begin van de industriële revolutie symboliseert. Gelatine is bij uitstek een stof met een geschiedenis; haar eigenschappen en toekomstige gedrag zijn nauw verbonden aan het verleden. Aan de collectie van beelden en filmfragmenten in de video ligt een gedetailleerd onderzoek naar de Duitse filmfabriek Agfa en de Duitse gelatine-industrie vanaf het einde van de 19e-eeuw ten grondslag.

The video Resurrections discusses the film component, silver gelatin, a substance composed

of decomposed cattle bones, which ironically symbolizes the birth of images and the beginning of the industrial revolution. Gelatin is pre-eminently a substance with a history. Its properties and its future behavior are intimately connected with its past. All images and film fragments in the video were brought together in a meticulous research on the German film factory Agfa and its relation with the German gelatin-industry from the end of the 19th century on.

Sam Smith (AU)

NOTES, 2013–2015, live video-performance, approx. 40 min.
NOTES is een live video-essay/performance waarin een constellatie filmbeelden een stroom van audiovisuele vignettes vormt. Gefragmenteerde scènes brengen belangrijke referentiepunten uit Smith’s praktijk samen, waaronder de representatie van objecten via het oog van de camera en de cinematografische kadering van het landschap. Door middel van architectuur bevraagt de kunstenaar bovendien de medeplichtigheid van het publiek in het geprojecteerde beeld.

NOTES is a live video essay/performance in which a constellation of images from cinema are brought together into a stream of collaged audio-visual vignettes. Fragmented scenes draw together key reference points from Smith’s practice, including the mediation of object via the camera eye’s flattening gaze, the cinematic framing of landscape, and, through architecture, an audience’s complicity in the projection image.

Wu Tsang (US)

Shape of a Right Statement, 2008, single channel color HD video with sound, 5 min.
Terwijl hij rechtstreeks in de camera kijkt, voert Wu Tsang een deel op van *In My Language*, een overtuigende toespraak van autisme-rechtenactiviste Amanda Baggs. Nadat de kunstenaar Baggs tekst een jaar lang in live performances opvoerde, filmde hij dit krachtige manifest in *The Silver Platter*,

de thuisbasis van zijn club Wildness. Tsang reproduceert de stem van het ‘Speech Generation Device’ (een programma dat geschreven tekst omzet naar gesproken tekst) van Baggs.

Staring directly at the camera, Wu Tsang re-performs one section of In My Language, a forceful address by autism rights activist Amanda Baggs. Tsang’s powerful video manifesto was shot at The Silver Platter, home to his club Wildness, following a year in which the artist had presented live performances of the Baggs text. Tsang mimetically reproduces the voice of Baggs’s Speech Generation Device.

Bruno Zhu (PT)

For Reference Surely, Comfortably, 2015, furniture, books, printed ephemera, dimensions variable
Het werk *For Reference Surely, Comfortably* brengt de online bibliotheek bzbooks.org naar een fysieke ruimte. Gedurende de afgelopen twee jaar heeft Zhu een uitgebreid oeuvre samengesteld waarin hij met foto’s en boeken narratieve systemen ondervraagt en de waarde van het fotoboek opnieuw beoordeelt. Een van zijn boeken, *Facsimile*, is een serie epistels die het steriele karakter van virtuele profielen transformeert naar een mythe van verlangen en verbondenheid. Het project ontwikkelde zich al snel tot een etnografisch onderzoek, waarin de grenzen van demografie en gender worden opgezocht. *Facsimile* kan bovenal gezien worden als een kroniek van jongvolwassen spraakvormen.

The work For Reference Surely, Comfortably, brings the online library bzbooks.org to a physical space. For the past two years, Zhu has been creating an extensive body of work using photography and bookmaking as tools to reassess narrative systems and the value of the photobook. For instance, one of his books, Facsimile is a series of epistolary novels narrating the sterile nature of virtual profiles into a mythology of longing and belonging. The project quickly turned into an ethnographic research, delineating demographics, genders and most importantly becoming a chronicle of pubescent forms of speech.